

насърчалъ всякакъ съврѣмника си великійтъ святитель и ревнитель на народното просвѣщеніе, Търновскійтъ Патріархъ Евтиміа. Шишманъ е повдигналъ черквы и храмове и обновилъ много мѣнастѣри, които по онова врѣме сѣ служили и за училища, дѣто ся въспитвали свещенници и юноши, които испослѣ стѣпвали въ държавнѣ службѣ.

Държавный-тъ печатъ на този послѣдень Българскій царъ и Златна Повеля (Хрисовуль), съ коѣто той покланя голѣмы имоты на Рылскій мѣнастѣрь, ся намѣрватъ спазены и до днесъ въ тѣзи знаменитѣ нѣкога си обитель. Тази Повеля е издадена на 1373йтѣ години.

Почитаніе на старытѣ.

Дѣцата и младиѣ сѣ длѣжни да почитатъ старытѣ, да слушатъ съвѣтыѣ имъ и да живѣйтъ споредъ добрыѣ тѣхны примѣры; защото неопытностьта на младостѣтъ има нуждѣ отъ разумностьѣ на онѣзи които сѣ живѣли много години и сѣ прочели и видѣли много работы.

Всички образовани народи въ старытѣ и новы врѣмена сѣ имали на почетъ старческійтъ възраст. Египтениѣ всякога вдѣхвали на чедата си най дълбокото почитаніе къмъ старостѣтъ. Когато срѣщали старецъ отбывали ся, за да му устѣпятъ пѣтътъ да мине; и ако ся случало да влѣзе старецъ нѣкоѣ, тамо дѣто тѣ сѣдѣли, ставали тутакъси и стояли правы, до дѣто той ся намѣрвалъ при тѣхъ. А у Спартанцыѣ имало законъ, който заповѣдвалъ на младиѣ да ставатъ правы, кога ся случи да мине по край тѣхъ нѣкоѣ старецъ, да мълчатъ когато той говори, и да му струватъ пѣтъ когато го срѣщнѣтъ.

Еднѣжъ единъ старецъ отъ Атинѣ отишелъ въ Діонисіевый театръ, дѣто имало събрано множество зрители насѣдали, а той напраздно търсяше мѣсто дѣ да сѣдне. Млади нѣкои Атинейци, като го видѣли издалечъ, выкижли му да дойде при тѣхъ; но когато на поканваніето имъ едва сѣ голѣмъ трудъ сполуча да стигне до тѣхъ, ето тѣ, намѣсто да го приѣматъ и да му сторятъ мѣсто, държали го